

وقتی رعیت مجبور بود به ارباب عیدی بدهد

۳ فروردین ۱۳۹۶ ساعت ۱:۰۰

لامبتون می نویسد؛ وقتی از یکی از کلانترها پرسیدند اگر چنانچه ایلپاتی ها برایش هدایای سال نو نمی برند، او چه می کرد؛ وی پاسخ داده بود که ممکن نیست ، ولی اگر چنین می شد، به زور می گرفت.

کافه تاریخ- سبک زندگی

در فرهنگ عشیره ای ایران فرهنگ پدرسالاری و توجه به روسا جایگاهی ویژه داشت. به همین دلیل حتی در مراسم و اعیادی همچون عید و مراسم سال نو نیز این مردم بودند که می بایست به خان و یا کلانتر و کدخدا عیدی می دادند.

«افراد عشیره باید برای عید نوروز و مناسبت های دیگر به خان ها، کلانتر ها و کدخداها هدایایی پیشکش می کردند. ظاهراً این پیشکش ها هدیه محسوب می شوند، ولی عملاً یک تکلیف است. لامبتون می نویسد؛ وقتی از یکی از کلانترها پرسیدند اگر چنانچه ایلپاتی ها برایش هدایای سال نو نمی برند، او چه می کرد؛ وی پاسخ داده بود که ممکن نیست ، ولی اگر چنین می شد، به زور می گرفت. به همین دلیل، تصور کردن این هدایا به عنوان هدایای داوطلبانه ی خیالی واهی است. لامبتون گزارش می دهد که در نور آباد، خان از افراد عشیره خود کره، بره و غیره به عنوان هدایایی نوروز دریافت می کرد.»*

قطعا این توجه به پیشکشی به نوعی در اعیاد می توانست توجه خان و یا کدخدا را در حمایت از آنها در طول سال به خود جلب کند.

آدرس مطلب :

<https://www.cafetari.kh.com/news/۳۵۷۱۸/بدهد-عیدیا-ارباب-مجبور-رعیت-وقتیا>